

εις τὸ Δγαόσιον ἢ εἰς Ν.Π.Δ.Δ. ὡς καὶ τῶν ἀξιωματικῶν πολειμικῆς διαθεσιμότητος λογίζεται ὡς ἐν ἀσφάλει: ἐσ' ὅσον κατεβλήθησαν ἢ θέλουν καταβληθῆ αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί.

Ἐπὶ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 σκοπεῖται ἡ ρύθμισις θέματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ὑπολογισμόν τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως τῶν ρητινοσυλλεκτῶν.

Ἐπὶ τῆς ἰσχύουσης νομοθεσίας ὀρίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἀσφάλει: ἡμερῶν ἐργασίας τῶν ρητινοσυλλεκτῶν ἐξευρίσκειται διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος αὐτῶν διὰ τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ἀνειδικευτοῦ ἐργάτου.

Τελευταίως ὅμως τὸ ἡμερομισθίον τοῦ ἀνειδικευτοῦ ἐργάτου ἠδύχθη δυσανολόγως ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς κατὰ κιλὸν τιμῆς τῆς ρητίνης βάσει τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται τὸ ἐπίσιον εἰσόδημα τῶν ρητινοσυλλεκτῶν με ἀποτέλεσμα νὰ προκύψῃ οὐσιώδης μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀναλογουσῶν κατὰ τόννον ρητίνης ἡμερῶν ἐργασίας.

Ἐπὶ τῆς ὑπὸ κρίσιν διατάξεως τῆς παρ. 3 τροποποιεῖται ἡ ἰσχύουσα διάταξις εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρέχεται ἡ δυνατότης κατατάξεως τῶν ρητινοσυλλεκτῶν ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ, εἰς τεκμαρτὸν ἡμερομισθίον κατώτερον τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος ἡμερομισθίου ἀνειδικευτοῦ ἐργάτου ἐπὶ τῷ τέλει ἀναγνωρίσεως ὑπὲρ αὐτῶν πλείονων ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφάλει.

Ἐπὶ τῆς παραγρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 2 σκοπεῖται ἡ ρύθμισις τοῦ θέματος τῆς πολλαπλῆς ἀσφαλίσεως τῶν πρὸς ὧν τῶν ἀπασχολουμένων εἰς πλείονας ἐργασίας.

Διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλειν τῶν κλαδικῶν ὀργανισμῶν κυρίας ἀσφαλίσεως ἐὰν ἐκτὸς τῶν ὠρῶν τῆς κυρίας ἐργασίας τῶν ἀπασχολοῦνται καὶ εἰς ἐργασίας ἀσφαλιστέας εἰς τὸ ΙΚΑ δημιουργεῖται θέμα ὑπαγωγῆς τῶν ἢ μὴ εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΙΚΑ διὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἐργασίαν τῶν.

Τὸ ΙΚΑ ἐφαρμύζον τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Α.Ν. 1846/51 καθ' ἃς τὰ πρόσωπα τὰ ἡσφαλισμένα εἰς τὰ κλαδικὰ Ταμεῖα κυρίας ἀσφαλίσεως ἐξηροῦντο τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφαλίσεως ἠκυλούθη τὴν γραμμὴν τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ.

Ἡ νομολογία ὅμως τῶν ἀνωτάτων δικαστηρίων ἐδιχάσθη μέχρι σήμερον.

Ὁ Ἄρειος Πάγις δάχεται ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐξαίρουνται τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀντιθέτως δέχεται ὅτι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΙΚΑ.

Διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν διατάξεως σκοπεῖται ἡ ὀριστικὴ ρύθμισις τοῦ θέματος διὰ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΙΚΑ διὰ τὴν δευτέραν ἐργασίαν τῶν.

Διὰ τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 2 σκοπεῖται ἡ νομιμοποιήσις τῆς ἀσφαλίσεως τῶν γυνεργατῶν.

Βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Νόμου 4476/65 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17578/17.9.65 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιπροσώπου Ἐργασίας τὰ μέλη τῶν βιοτεχνικῶν Συνεταιρισμῶν τοῦ Ν. 602/1915 τῶν ἀπασχολουμένων μετὰ γουναρική εἰς τὰς πόλεις Καστοριάς καὶ Σιγιστίης ὑπέχθησαν ἀπὸ 1.11.65 εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΙΚΑ.

Παρὰ ταῦτα ὠρισμένα ἐκ τῶν ὡς ἄνω προσώπων ἐξηκολούθησαν ἀσφαλισόμενα εἰς τὸ ΤΕΒΕ πρὸς τὸ ὅποιον καὶ κατέβλησαν τὰς ἀσφαλιστικὰς εἰσφορὰς εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μέσῳ Συνεταιρισμοῦ οὐτινος ἐτύγχανον μέλη.

Ἐν ὄψει τῆς οὕτω δημιουργηθείσης καταστάσεως καὶ πρὸς ἀποφυγὴν καταβολῆς εἰσφορῶν εἰς ΙΚΑ καὶ ΤΕΒΕ διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀσφαλίσεως προτείνεται ἡ θέσισις τῆς ὑπὸ κρίσιν διατάξεως διὰ τῆς ὁποίας νομιμοποιεῖται ἡ χωρήσασα ἀσφάλεις εἰς τὸ ΤΕΒΕ.

Ἐπὶ τῆς παραγρ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 2 καταργεῖται ὁ σήμερον ὀριστάμενος περιορισμὸς ἡλικίας διὰ τὴν προαιρετικὴν συνένεισιν τῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὸ ΙΚΑ.

Κατὰ τὴν ἰσχύουσαν διάταξιν τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 41 τοῦ Α.Ν. 1846/51 δὲν δύναται νὰ ζητησθῇ τὴν προαιρετικὴν ἀσφάλειν ὁ συμπληρώσας τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ αὐτοῦ, οἱ ἀπολυόμενοι ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν 60ῶν ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν ἐὰν δὲν ἔχουν τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν συνταξιοδότησιν ἡμερομισθία στεροῦνται πολλακίς ἐντελῶς συντάξεως διότι ἡ ἐξευρεσις ἐργασίας εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων ἡμερομισθίων εἶναι δυσχερῆς.

Διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἡλικίας θὰ δύναται ὁ ἡσφαλισμένος νὰ συνεχίσῃ προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλειν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐλλείποντος χρόνου διὰ τὴν συνταξιοδότησιν.

Ἐπὶ τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 2 παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τῶν συγχωνευθέντων εἰς τὸ ΙΚΑ Ταμείων ὅπως ἀναγνωρίσουν ὡς συντάξιμον παρὰ τῷ ΙΚΑ τὸν χρόνον τῆς ἀσφαλίσεως τῶν παρὰ τῷ οἰκείῳ Ταμείῳ διὰ τὸν ὅποιον ἀνέλαβον τὰς ἀσφαλιστικὰς εἰσφορὰς τῶν ἢ καὶ τὰς τοῦ ἐργοδότη τῶν.

Ἡ ἀναγνωρίσις αὕτη θὰ χωρήσῃ διὰ καταβολῆς εἰς τὸ ΙΚΑ τῶν ἀντιστοιχοῦσων εἰς τὸν ἀναγνωριζόμενον χρόνον ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη ὑπολογιζομένων βάσει τῶν ἀποδοχῶν καὶ τοῦ ἀσφαλιστοῦ τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἐς' ὅσον βεβαίως, ὁ ἐν λόγῳ χρόνος δὲν ἐχρησίμευσεν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐξ ἐτέρας πηγῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 3:

Ἐπὶ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ σχεδίου σκοπεῖται ἡ τροποποίησις τῶν διατάξεων περὶ τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως.

Ἐπὶ τῆς σήμερον ἰσχύουσης διατάξεως τὸ ποσοῦ τῆς συντάξεως ὑπολογίζεται βάσει τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς κλάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέχθη ὁ ἡσφαλισμένος τὸν περισσότερον χρόνον ἐντὸς τῆς τελευταίας διετίας. Ἐπειδὴ ὁ τρόπος οὗτος πολλακίς ἀδικεῖ τοὺς ἡσφαλισμένους διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν προτάσεως θεσιπίζεται τὸ σύστημα ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως βάσει τοῦ μέσου ὄρου τῶν ἀποδοχῶν τῶν ληρθεῖσων ἐντὸς τῆς τελευταίας διετίας. Διὰ τὴν πρόληψιν καταστρατηγήσεων εἰς βάρος τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦ συνόλου τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν συνταξιούχων του γίνεται εἰδικὴ ρύθμισις ἂν ὁ μέσος ὄρος τῶν ἀποδοχῶν τῆς διετίας παρουσιάζει ἀνώμαλη ἐξέλιξη.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4:

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4 καθιερώνεται ἡ ἀπόλυτος ἀναπροσαρμογὴ τῶν συντάξεων τοῦ ΙΚΑ σὲ συσχέτιση μετὰ κάθε αὔξησιν τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικευτοῦ ἐργάτου διὰ τῆς γενικῆς Ἐθνικῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως ἐργασίας. Διὰ τῶν αὐτῶν διατάξεων συντέμνοντα οὐσιωδῶς αἱ ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύι διατάξεων προβλεπόμενα προθεσμια: διὰ τὴν περαιοῖσιν τῶν διαδικασιῶν πραγματούσεως τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 5:

Ἐπὶ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 5 θεσιπίζεται διάταξις διὰ τῆς ὁποίας θεωρεῖται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος ἐπιδοτήσεως λόγῳ ἀνεργίας.

Κατὰ τὴν σήμερον ἰσχύουσαν νομοθεσίαν αἱ ἡμέραι ἐπιδοτήσεως λόγῳ τακτικῆς ἀνεργίας δὲν λογίζονται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΙΚΑ διὰ τὸν κλάδον συντάξεων, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸν κλάδον ἀσθενείας.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὁ ἡσφαλισμένος ἀπέχει τῆς ἐργασίας οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητος του κρίνεται δίκαιον νὰ θεωρητῆ ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος ἐπιδοτήσεως λόγῳ τακτικῆς ἀνεργίας ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως συνταξιοδοτήσεως.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἡ δεκαετία αὐτὴ θὰ περιορισθῇ εἰς διετίαν διότι μέχρι τώρα τὸ ΙΚΑ καταστρέφει μετὰ διετίαν τὰ παραστατικά τῶν παροχῶν αὐτῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποδοχῆ ἢ χωρήσῃσι παροχῶν ἀσθενείας διὰ τὰ πρὸ τοῦ 1976 ἔτη.

Τὰ δύο αὐτὰ χρόνια μετὰ τὴν πάροδον ἐκάστου ἔτους θὰ αὐξάνονται κατὰ ἓνα μέχρι νὰ φθάσουν 10. Ὁ χρόνος αὐτὸς

εν θα λαμβάνεται υπό έθρον δια τον καθορισμόν του ποσού της συντάξεως προς άποσπγγήν μειώσεως του μεσου όρου της διατίας και λήξεως μικρότερας συντάξεως.

Υπό της παραγρ. 2 του αυτού άρθρου αυξάνεται το κατώτατον όριον του ποσού της συντάξεως λόγω εργατικού συγχύματος. Σήμερον το άνωτατον αυτό όριον είναι το είκοσιπενταπλάσιον του έκαστου τεκμαροτου ήμερομισθίου της εκάστης ασφαλιστικής κλάσεως.

Επειδή το ποσόν τουτο (5.825) κρίνεται μικρόν διά της κατώξεως αυξάνεται εις το είκοσιπενταπλάσιον του τεκμαροτου της ογδοής ασφαλιστικής κλάσεως (10.500). Το όριον τουτο αυξάνεται ανά διατίαν μέχρι και του είκοσιπενταπλάσιου του τεκμαροτου της δεκάτης ασφαλιστικής κλάσεως.

Διά της παραγρ. 3 ή προσυζήσις της συντάξεως διά την σύζυγον από άπόλυτον ποσόν που είναι σήμερον και διά την αύξησιν του όποιου άπηρείτο πάντοτε νόμος, μετατρέπεται εις ποσόν ίσον προς το έκάστοτε ποσόν ενός και ήμισους ήμερομισθίου άνειδικεύτου εργάτου.

Υπό της παραγρ. 4 του άρθρου 5 σκοπεύεται ή ρυθμισις έκματος προκύπτοντος εκ της χορηγήσεως προσαυξησεως των συντάξεων διά τά τέκνα.

Κατά την σήμερον ισχύουσιν νομοθεσίαν ή συντάξις προσαυζάνεται κατά 20% διά το πρώτον τέκνον κατά 15% διά το δεύτερον και κατά 10% διά το τρίτον.

Ηδη μετά την βελτίωσιν των περι παροχών διατάξεων του ΙΚΑ δυνάμει των όποιων προβλέπεται εις το άμεισον μέλλον ή παροχή συντάξεων ποσού 20.000 και άνω δρχ. το επίδομα διά το πρώτον τέκνον θ' άνέρχεται εις 4.000 δρχ. διά το δεύτερον εις 3.000 δρχ. και διά το τρίτον εις 2.000 δρχ. ήτοι διά τά τρία τέκνα δρχ. 9.000. Τά ποσά ταύτα δέον να θεωροϋνται ύπερβολικά και εν πάση περιπτώσει έκρεύθουν του σκοπου διά τον όποιον έθεσπίσθησαν.

Διά τους λόγους αυτούς και πριν ή δημιουργηθ ή κατάστασις θεσπίζεται υπό της υπό κρίσιν διατάξεως ο ύπολογισμός των επιδομάτων τέκνων να λαμβάνη χώραν μέχρι του ποσού συντάξεως ίσου προς το είκοσιπενταπλάσιον του έκάστοτε τεκμαροτου ήμερομισθίου της Χ ασφαλιστικής κλάσεως. Το ποσόν τουτο είναι σήμερον 12.825.

Υπό της παραγρ. 5 του άρθρου 5 σκοπεύεται ή παράτασις της συνταξιοδοτήσεως των σπουδάζοντων τέκνων. Κατά την σήμερον ισχύουσιν διάταξιν ή συνταξιοδοτήσις των τέκνων ακρόπεται εις το 18ον έτος της ηλικίας των. Διά της υπό κρίσιν διατάξεως το άνωτέρω όριον ηλικίας παρατείνεται εις το 24ον προκειμένου περι των τέκνων τά όποια συνεχίζουν άς σπουδάς των.

Διά του μέτρου τουτου θα ενισχυθουν αι οικογένειαι αι ποίαι έχουν σπουδάζοντα τέκνα. αι όποια αντιμετωπίζουν ύξήμενας δαπάνας λόγω των σπουδών.

Υπό της παραγρ. 6 του άρθρου 5 τίθεται επί νέας δυναμικής άσεως ο καθορισμός των κατωτάτων όριων συντάξεων του ΙΚΑ. Τά κατώτατα όρια ώρίζοντο έκάστοτε μέχρι τουδε εις άπόλυτα ποσά κατά κατηγορίας δι' άποράσεως του Πλουρογού.

Διά των διατάξεων του σχεδιου τά κατώτατα όρια μεταλλάσσονται σε δυναμικά έκφραζόμενα εις πολλαπλάσιον του έκαστου κατωτάτου ήμερομισθίου άνειδικεύτου εργάτου.

Διά της αυτής παραγράφου τίθεται επί νέων βάσεων ο εσμός των κατωτάτων όριων τά όποια προβλέπεται να εφοροποιούνται αναλόγως με τον αριθμόν των προσταυομένων μελών της οικογενείας.

Ειδικώτερα προβλέπεται το κατώτατον όριον συντάξεως ά προσαυζάνεται κατά το έκάστοτε ποσόν του ενός και ήμισους ήμερομισθίου άνειδικεύτου εργάτου διά την σύζυγον και ενός ακόμη ήμερομισθίου δι' έκαστον τέκνον. Επίσης προβλέπεται ή προσαυξησις κατά 15% επί άπολύτου άναπής.

Υπό της αυτής διατάξεως προβλέπεται ή χορήγησις εις το δλόκληρον της κάτω του κατωτάτου όριου μειωμένης

συντάξεως και συμπληρωθ ή το όδον έτος της ηλικίας. Αυτό θα ισχύη μονο διά τους συνταξιούχους οι όποιοι λαμβάνουν μειωμένη συντάξη μικρότερη από το κατωτατο όριο της συντάξεως.

Αι ευεργετικά αυτά διατάξεις διά τους λαμβάνοντας τά κατωτατα όρια δεν θα ισχύουν προκειμένου προς διπλοσυνταξιούχων.

Υπό της παραγρ. 7 παρατείνεται το όριον ηλικίας των τέκνων μέχρι του όποιου τυγχάνουν περιθάλψεως εκ του κλάδου ασθεναίς από του 23ου εις το 24ον. Η τροποποίησις της διατάξεως ταύτης καθίσταται άναγκια για λόγους δημοιομοριας μετά την προάκσιν του όριου συνταξιοδοτήσεως των τέκνων εις το 24ον έτος της ηλικίας.

Υπό της παραγρ. 8 του αυτού άρθρου προβλέπεται ή κτώρησις των παραγρ. 7 και 8 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4104/1960 αι όποιας κατέστησαν άνευ άντικειμένου μετά τον υπό της από 4.2.76 πράξεως νομοθετικού περιεχομένου κυρωθείσης υπό του Ν. 321/76 καθιερωθέντα τρόπον άνακαθορισμού των συντάξεων. Υπό της αυτής παραγράφου ώρίζεται ότι δεν έχει έφαρμογήν διά το ΙΚΑ ή παράγραφος 4 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 4577/1966 ή όποια προβλέπει τάς ποσοστιαίας αυξήσεις των συντάξεων των ασφαλιστικών και ή όποια μετά την θέσπισιν του συστήματος της αυτομάτου άναπροσαρμογής κατέστη άνευ άντικειμένου.

Υπό της παραγρ. 9 του αυτού άρθρου προβλέπεται ή παροχή υπό του ΙΚΑ μειυτικής περιθάλψεως ή αντί ταύτης ή χορήγησις έρ' άπάζ βοηθήματος εις χρήμα προς αντιμετώπισιν των δαπανών του τοκετου.

Διά της παροχής του βοηθήματος τουτου θα ύποβοηθηθουν αι έπίτοκοι να εκλέξουν μειυτήρια της προτιμήσεως των. αντί των μετά του ΙΚΑ συμβεβλημένων, ικανοποιούσαι ούτως άνάγκας της ειδικής εις τάς περιπτώσεις ταύτας ψυχολογίας. Το ποσόν του βοηθήματος ώρίζετο μέχρι τουδε εις άπόλυτον ποσόν υπό του Δ.Σ. Ηδη υπό της υπό κρίσιν διατάξεως ώρίζεται ίσον προς το τριακονταπλάσιον του έκάστοτε ήμερομισθίου άνειδικεύτου εργάτου.

Διά τάς περιπτώσεις πάντως παθολογικής ανέλιξεως του τοκετου προβλέπεται ή παροχή και του βοηθήματος και νοσοκομειακής περιθάλψεως.

Υπό της παραγρ. 10 του αυτού άρθρου 5 προβλέπεται ή χορηγήσις έξόδων κηδείας και διά τά συνταξιοδοτούμενα μέλη οικογενείας. Μέχρι τουδε χορηγόντα: έξοδα κηδείας μόνον εις περιπτώσιν θανάτου ήσραλισμένου του ΙΚΑ ή συνταξιούχου αυτού λόγω γήρατος ή άναπής και όχι εις τά συνταξιοδοτούμενα μέλη της οικογενείας.

Επί του άρθρου 6:

Διά του άρθρου 6 ρυθμίζονται σφρόστερον και απλούστερον αι διατάξεις περι άποδείξεως της ηλικίας των ήσραλισμένων του ΙΚΑ.

Επί του άρθρου 7:

Διά του άρθρου 7 τροποποιούνται αι μέχρι τουδε ισχύουσαι διατάξεις περι παραγραφής εις τρόπον ώστε να διευκρινίζεται πλήρως ο χρόνος παραγραφής των συντάξεων και άναδρομικής καταβολής τουτων.

Επί άνακλήσεως της συνταξιοδοτικής άποράσεως ο χρόνος παραγραφής ώρίζεται εις τρία έτη από της ύποβολής της αίτήσεως περι άνακλήσεως και επί ύπεπαργέλτου άνακλήσεως από της ήμέρας εκδόσεως της νεωτέρας άποράσεως.

Εις άπάσας τάς άλλας περιπτώσεις (άδικαιολογήτου πλουτισμού κ.λ.π.) ο χρόνος παραγραφής ώρίζεται εις πέντε έτη.

Επί του άρθρου 8:

Υπό της παραγρ. 1 του άρθρου 8 του σχεδιου θεσπίζεται μεταβατική διάταξις άφορώσα τους συνταξιοδοτηθέντας από της 4.2.76 ήμέρας ισχύος της από 4.2.76 πράξεως νομοθετικού περιεχομένου και μεταγενεστέρας των όποιων ή σύνταξις ύπελογίσθη βάσει του τεκμαροτου ήμερομισθίου της κλάσεως εις την όποιαν ύπήχθησαν κατά τον περισσότερον χρόνο εντός της τελευταίας διατίας. Επειδή, διά της παραγρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος σχεδιου νόμου τροποποιείται διά το μέλλον το σύστημα ύπολογισμού του ποσού της συντάξεως παρέχεται εύχέρεια έκκλυπολογισμού του

ποσού της συντάξεως εις όσους εκ των μετά την 4.2.76 συνταξιοδοτηθέντων επιθυμούν, βάσει του νέου τρόπου υπολογισμού.

Υπό της παρ. 2 του αυτού άρθρου 8 του σχεδίου σκοπεύεται ή νομιμοποιήσις των συντάξεων των άπονεμηθεισών βάσει πραγματικών άποδοχών και ουχι τεκμαρτών.

Υπό της ισχύουσας μέχρι της 4.2.76 νομοθεσίας το ποσόν της συντάξεως καθορίζετο βάσει του τεκμαρτού ήμερομισθίου της μισθολογικής κλάσεως εις την όποιαν κατετάσσετο ο ήσφαλισμένος βάσει του πλήκρου του προκύπτοντος εκ της διαρέσεως του συνόλου των άποδοχών αίτινες ελήφθησαν ύπ' όψιν δια τον υπολογισμόν των εισφορών κατά τα δύο τελευταία έτη δια του αριθμού των εντός της διετίας πραγματοποιηθεισών ήμερών εργασίας.

Εν τη πράξει όμως δια την εξεύρεσιν του μέσου όρου της διετίας δέν ανεζητείτο το τεκμαρτόν ήμερομισθιον της κλάσεως εις την όποιαν αντιστοιχοϋσαν αι ληφθεΐσαι άποδοχαί αλλά αυτάί αυτάί αι άποδοχαί.

Επειδή δύναται να προκύβουν ζητήματα και δικαστικά διενέξεις εκ της άποδοχής τυχόν της αντίθετου έρμηνευτικής απόψεως περι υπολογισμού βάσει τεκμαρτών άποδοχών και ουχι των πραγματικών παρίσταται ανάγκη νομιμοποιήσεως της ύφισταμένης καταστάσεως υπολογισμού των συντάξεων βάσει πραγματικών άποδοχών.

Τυχόν άποδοχή της αντίθετου απόψεως θα υποχρέου το Ίδρυμα εις την αναθεώρησιν 100.000 συνταξιοδοτικών πράξεων και μείωσιν της συντάξεως δια το 1/3 των συνταξιοδοτηθέντων από του 1965 και εφεξής.

Υπό της παραγρ. 3 του άρθρου 8 σκοπεύεται ή ρύθμισις θέματος άφορώντος το προσωπικόν των όρφανοτροφειών, των Παιδικών Σταθμών, των Νηπιαγωγείων και Οικοκυριών Σχολών.

Τα Όρφανοτροφεία, οι παιδικοί Σταθμοί, τα νηπιαγωγεία και αι οικοκυριακά σχολαί αποτελοϋν Ν.Π.Δ.Δ. το δε προσωπικόν των εκρίθη ασφαλίστεον παρά τω ΙΚΑ από της συστάσεως του συμφώνως προς την διέπουσαν αυτό νομοθεσίαν. Από του 1962 κατ' έφαρμογήν της διατάξεως της παραγρ. 1 του άρθρου 11 του Ν.Δ. 4277/19/62 οι υπάλληλοι των ως άνω Ίδρυμάτων υπήχθησαν εις το ειδικόν συνταξιοδοτικόν καθεστώς των υπαλλήλων του ΙΚΑ ήπερ ταυτίζεται προς το των δημοσίων υπαλλήλων. Βάσει των ως άνω το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων απένειμε συντάξεις εις όσους από της ιδρύσεως του εξήλθον της ύπηρεσίας, ως συνεχίζει καταβάλλων.

Υπό της ύπηρεσίας Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (έγγραφον 52128/17.6.75) και υπό του Έλεγκτικού Συνεδρίου (Γνωμ. Όλομ. από 1.11.72) εκρίθη ότι τα ως άνω πρόσωπα καιτοι άπασχολούμενα παρά Ν.Π.Δ.Δ. έχουν την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου και συνταξιοδοτούνται παρά του Δημοσίου Ταμείου.

Ούτως άνέκυψε θέμα διακοπής των καταβαλλόμενων υπό του ΙΚΑ συντάξεων εις πρόσωπα της ως άνω κατηγορίας, επιστροφής των μη παραχρησεισών εισφορών κ.λπ.

Δια την ρύθμισιν του προκύβαντος θέματος θεσπίζονται ή υπό κρίσιν διατάξεις δια της όποιαις διακόπτεται εφεξής ή παρά τω Κλάδω Συντάξεων του ΙΚΑ ασφάλισις και όρίζεται ότι αι άπονεμηθεΐσαι συντάξεις εις την κατηγορίαν ταύτην των ήσφαλισμένων εξακολουθοϋν καταβαλλόμενα, αι δε καταβληθεΐσαι εισφοραί δέν αναζητοϋνται.

Υπό της παραγρ. 4 του άρθρου 8 σκοπεύεται ή θεσπισις κριτηρίου δια τον χαρακτηρισμόν ως βαρέας και άνθυγιεινού του χρόνου φυλακίσεως ή εκτοπίσεως κατά την επταετίαν του αναγνωριζόμενου ως συνταξιμου υπό των διατάξεων της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 172/74.

Εδημιουργήθη το θέμα εάν ο χρόνος οϋτος θα θεωρεΐτο ως διανυθείς εις βαρείας και άνθυγιεινάς εργασίας. Δια της υπό κρίσιν διατάξεως όρίζεται ότι θα θεωρεΐται και ο χρόνος οϋτος διανυθείς εις βαρέα και άνθυγιεινά επαγγέλματα, εφ'

όσον κατά την προηγουμένη της εκτοπίσεως ή φυλακίσεως πενταετίαν είχε πραγματοποιήσει ο ήσφαλισμένος 300 τουλάχιστον ήμέρας ασφάλισεως εις βαρείας και άνθυγιεινάς εργασίας.

Υπό της παραγρ. 5 σκοπεύεται ή νομιμοποιήσις των συστατικών στοιχείων των μέχρι τουδε εκδοθεισών συνταξιοδοτικών πράξεων.

Η νομιμοποιήσις ενεργείται δια να προληφθοϋν αι ένδεχόμενα άμφισβητήσις των στοιχείων υπολογισμού των παλαιών συντάξεων εν όψει της άναπροσαρμογής των αι όποιαί θα προσέκοπτον εις την αδυναμίαν διαπιστώσεως των προβαλλομένων ισχυρισμών λόγω της παρόδου μακροϋ χρόνου και θα προεκόλουν σημαντικά προβλήματα εις τον ύμαλόν ρυθμόν λειτουργίας των ύπηρεσιών.

Επί του άρθρου 9:

Υπό της παραγρ. 1 του άρθρου 9 σκοπεύεται ή άρσις άδικιών αι όποιαί έγιναν κατά το παρελθόν λόγω του ισχύοντος τότε συστήματος.

Ειδικώτερον δια της διατάξεως ταύτης σκοπεύεται ή άναπροσαρμογή των παλαιών συντάξεων των χορηγηθεισών μέχρι της 31.12.75. Το μέτρον τουτο σκοπει εις το να εξισώσει τους παλαιούς αυτούς συνταξιούχους με τους υπό τας αυτάς προϋποθέσεις νέους συνταξιούχους. Οι σημεριν συνταξιοδοτούμενοι της αύτης κλάσεως και με τον αυτόν χρόνον ασφάλισεως λαμβάνουν το αυτό ποσόν συντάξεως.

Οι παλαιοί όμως συνταξιούχοι παρακολουθοϋν το ισϋον σύστημα άναπροσαρμογής των συντάξεων μέσω της αντιστοιχίας της καθορισθείσης δια του Π.Δ. 199/1975.

Ός όμως είναι γνωστόν ή καθορισθεΐσα δια του Π.Δ. 199/1975 αντιστοιχία των παλαιών προς τας νέας κλάσεις δέν έβασίσθη εις πλήρη μισθολογικήν άναπροσαρμογήν τόσον διότι περιωρίσθη άναγκαστικώς εις τας τότε οικονομικάς δυνατότητας του Ίδρυματος όσον (κυρίως) διότι δέν ύπήρχον ασφαλιστικά κλάσεις δια περαιτέρω αντιστοιχίαν και άναγκαστικώς περιωρίσθη εις την XI κλάσιν με τιμήν 360 δρχ.

Το μειονέκτημα αυτό της άναπροσαρμογής του 1975 σκοποϋν να διορθώσουν αι υπό κρίσιν διατάξεις του άρθρου 9 δια του όποιου όλαί αι παλαιαί συντάξεις άναπροσαρμζονται υπολογιζόμενης της συντάξεως βάσει του τεκμαρτού τριών κλάσεων άνωτέρων εκείνης εις την όποιαν είναι σήμερα κατατεταγμένοι εάν ή συνταξιοδότησις έγινε μέχρι της 31.12.1973. κατά δύο κλάσεις εάν ή συνταξιοδότησις έγινε από της 1.1.1974 μέχρι της 31.12.1974 και κατά μίαν κλάσιν εάν ή συνταξιοδότησις έγινε εντός του 1975.

Υπό της παραγρ. 2 προβλέπεται ο συμπήψισμός των προσωρινών επιδομάτων προς τας υπό του άνακαθορισμού προκυπτούσας επί πλέον διαφοράς εάν δε τυχόν παραμένει υπόλοιπον ένσωματωται εις την σύνταξιν.

Επί του άρθρου 10:

Δια του άρθρου 10 θεσπίζεται ο θεσμός της χορηγήσεως συντάξεως με 10.500 ήμέρας ασφάλισεως (35ετία).

Ειδικώτερον δια των διατάξεων του άρθρου τουτου όρίζεται ότι θεμελιώνεται δικαίωμα εις σύνταξιν από το ΙΚΑ μετά την συμπλήρωσιν 10.500 ήμερών ασφάλισεως και του 58ου έτους της ηλικίας.

Θεσπίζεται επίσης το δικαίωμα μειωμένης συντάξεως υπό του 58ου έτους της ηλικίας με μείωσιν 6% για κάθε έτος έλλειπον από της συμπληρώσεως του 58ου έτους.

Θεσπίζεται επίσης κίνητρον παραμονής εις την εργασίαν των συμπληρωσάντων τας 10.500 ήμέρας εργασίας και το 58ον έτος της ηλικίας δια της προσυζήσεως της δικαιουμένης συντάξεως για κάθε χρόνο εργασίας μετά την συμπλήρωσιν των 10.500 ήμερών εργασίας και του 58ου έτους της ηλικίας.

Ο θεσμός άφορδ. ως ευνόητον, χρόνον πραγματικής ασφάλισεως και όχι χρόνον αναγνωριζόμενον ως συνταξιμου πλάσματι νόμου, ή χρόνον ασφάλισεως υπό την ιδιότητα του έργουδότη.

Ειδική πρόνοια λαμβάνεται υπό των διατάξεων του άρθρου τουτου δια τους ασφαλίσμένους τους άνήκοντας εις τα

